

PCF:s svenska distrikts vårmöte- och seminarium

Två gånger i året har föreningarnas representanter träffats till vår- eller höstmöte och alltid kompletterat med ett seminarium runt några angelägena frågor. Ofta är platsen för dessa träffar vårt förbunds kurs- och rekreationscenter Rajaniemi i Virdois, så också denna gång. Då vi har medlemsföreningar i såväl Österbotten som Nyland känns platsen lite mera "central".

Huvudbyggnaden är en före detta prästgård och inrymmer bland annat en matsal och kontor och i de omkringliggande byggnaderna kan 65 personer inkvarteras antingen i enkelrum, dubbelrum eller familjerum. En bekväm strandbastu finns också. Utrymmena kan hyras av föreningar eller enskilda medlemmar.

Innan alla samlades till öppnandet av seminariet hann styrelsen hålla ett kort möte.

Jonatan Wikström, vice ordförande för Finlandssvenska unga socialdemokrater – FSUD, inledde tisdagens diskussion om klimatkrisen och **Anna Caldén**, koordinator för Samarbetsförbundet kring funktionshinder SAMS, talade om social rättvisa. I samband med kvällsprogrammet intervjuades **Torsten Spring** av **Affe Helsing**. Intervjun gjordes proffsigt och Torsten som haft ett omväxlande liv konstaterade till slut att han är nöjd med sitt liv.

Onsdagen inleddes av **Elisabeth Kajander**, projektchef för Västra-Nylands välfärdsområde som hade som rubrik Uppbyggandet och organiserandet av välfärdsområdet för sin inledning. Alla tre föreläsare deltog på distans via en riktigt bra utrustning i mötessalen. Det gick bra att ställa frågor och svara. Länkar till deras föreläsningar hittar du på distriktets hemsida på adressen: www.svenskdistriktet.elakkeensajat.fi/varmoteseminarium-2022

Där kan du också läsa uttalandet från seminariet. Vi har väl under corona-landet fått lära oss att mötas mera på nätet. Det sparar ju också tid och kostnader då föreläsarna befann sig både i Österbotten och Nyland. Men visst måste vi ju erkänna att den personliga kontakten känns trevligare.

Det stadgeenliga vårmötet kunde genomföras smidigt tack vare vana mötesfunktionärer och att verksamhetsberättelsen och bokslutet som vanligt uppgjorts på ett föredömligt sätt.

Erik Ekman

Vårmötesdeltagare

PCF'S SVENSKA DISTRIKT

ORDFÖRANDE Stig Kumlin, 040 050 0584, stig.kumlin@pp.inet.fi

VICEORDFÖRANDE Torsten Spring, 040 777 4318, torstenspring@hotmail.com

SEKRETERARE Alf-Erik Helsing, 040 592 8595, alf-erik.helsing@anvianet.fi

PCF'S STYRELSE Rauno Kousa

PCF'S FULLMÄKTIGE Torsten Spring

REDAKTIONSRÅD FÖR SVENSKA SIDAN I ELÄKKEENSAAJA

Marianne Laxén (ansvarig), mannelx@hotmail.com
Henrik Helenius och Alf-Erik Helsing

HEMSIDA svenskdistriktet.elakkeensajat.fi

ANSVARIG FÖR HEMSIDAN Erik Ekman, erik.ekman@brev.fi

Hörseln är dålig, men glöden är kvar

– Jag har kommit till karaöldern nu, säger han och skrattar. Jag fyller 95 om ett par veckor!

Det är **Hugo Still** jag talar med. Vi har känt varann i mer än femtio år men inte träffats på länge. Annat var det då i början. Som socialdemokratisk ombudsman hade jag ofta ärende till Hugo, som var ordförande i Jakobstads svenska arbetarförening och i den socialdemokratiska kretsorganisationen i norra Österbotten - med mera. Det är en tid han gärna minns!

– Kommer du ihåg, **Alf-Erik**, hur vi träffades första gången? undrar han. Du hade erbjudits jobbet som ombudsman och kom till skolan där jag var vaktmästare för att rådfråga mig.

Riktigt så minns jag det inte, men det bjuder jag gärna på. Vem kan skryta med att ha ett exakt minne av vad som hände en viss dag för 54 år sedan?

En annan minnesbild är desto skarpare. Den handlar om höjdpunkten i hans politiska karriär:

– Det var då jag fick ställa mig i talarstolen och tala efter **Olof Palme**. Det var på Västerbottens socialdemokratiska partidistrikts kongress i början

Höjdpunkten var då jag fick gå upp i talarstolen efter Olof Palme, säger Hugo Still.

på 1970-talet. **Helge Andersén** och jag gästade kongressen som representanter för Norra Österbottens krets.

– Det var säkert ett stort ögonblick, konstaterar jag.

– Man var ju ung och frisk då, blir svaret.

Så är det inte längre. Synen har blivit sämre och i slutet av fjolåret råkade Hugo ut för ett benbrott. Men han är i gång igen med sina dagliga promenader. Vårre är det med hörseln. Min första uppringning misslyckas totalt. Hur jag än försöker lyckas han inte komma underfund med vem jag är. Det slutar med att han ber mig ringa på nytt om en timme. Då ska han ha druckit kaffe på sitt rum och justerat hörapparaten.

Andra försöket upprepas trots allt problemen. Tilltalsnamnet **Affe Helsing** är inte till någon hjälp, inte heller uppgifter om vad jag sysslat med. Först när jag nämner jobbet på Arbetarbladet tänder det och då börjar han tilltala mig Alf-Erik. Rätt ska vara rätt!

I dag bor Hugo ensam i en pensionärslägenhet i Hötorgscentret. Hans fru gick bort för tio år sedan. Men barn och barnbarn finns rätt nära och utåtriktad har han alltid varit. Den aktiva politiken lämnade han för drygt tjugo år sedan, men engagemanget finns kvar. Något större intresse att tala om annat har han inte.

– Säg du på den svenska valdebatten i TV i går? frågar han. Och så börjar han tenta mig på min inställning i Natofrågan. Sin egen sticker han inte under stol med.

– Jag har varit emot en Nato anslutning, men det ryska anfallet på Ukraina har fått mig på andra tankar. Jag rev sönder medlemskortet i Samfundet Finland-Ryssland, berättar han. Och då ska du veta att jag under många år var ordförande i lokalavdelningen till Samfundet Finland-Sovjetunionen. Vi kan inte mera stå på knä för **Putin**.

Alf-Erik Helsing

Hur behandlar bankerna pensionärerna?

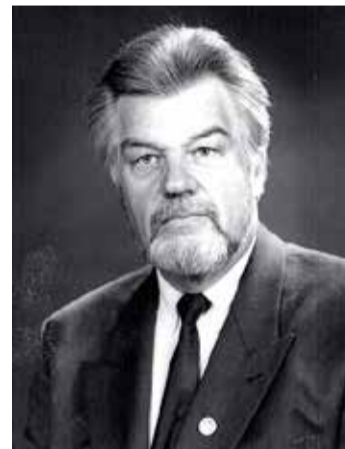
En kall dag i vintras gick jag till Nordea i Dickursby för att få nya bankkoder, jag hade glömt koden eftersom jag inte använder ifrågavarande konto så ofta. Jag kom inte in, borde ha beställt tid. En annan person stod med mig i den kalla tamburen, in i bankens värme kom vi inte. Vi väntade.

En äldre kvinna med rollator kom också in. Nu kom en funktionär och gläntade på dörren. Rollatordamen berättade sitt problem. Hon hade tappat sitt bankkort och var på väg att handla dagens mat. Hon frågade om hon kunde få några sedlar i banken där hon hade sitt konto.

Svaret blev nej. Funktionären förklarade att de inte har några pengar i banken, hon hänvisade kvinnan till ett Nordea-kontor i Helsingfors centrum ifall hon önskade kontanter.

Kvinnan blev förtvivlad, hon behövde kanske en 20 euros sedel! Nej, det gick inte. Hon fick till all lycka via sin mobiltelefon tag i en bekant som lovade låna summan. Saken blev ordnad. Jag fick även mitt ärende ordnat.

Staten kräver att alla pensionärer har ett bankkonto. Bankerna förvaltar miljarder pensionspengar genom konton som inte ger innehavaren någon ränta. Däremot kräver banken avgifter av kontoinne-

Sven-Erik Nylund

havaren för alla tjänster. Pengarna på kontot smälter bort så småningom och förlorar i värde på grund av inflationen. Alla kan inte placera sina små slantar i fonder eller aktier. Största delen av pensionen går åt till dagliga utgifter, mat, hyra, el etc.

Staten borde av bankerna kräva mera hänsyn till den äldre befolkningen. Många har inte fått utbildning i modern teknik eller i användning av datorer. Pensionsmiljarderna är en del av bankernas kapital som utnyttjas och ger vinster.

Alla borde ha rätt till sina egna pengar när en olycka med kort eller koder inträffar, även om det är fråga om små summor. Människovänlighet kostar ingenting.

Sven-Erik Nylund

Många ålderspensionärer vill arbeta

En tredjedel av pensionärerna i åldern 63–80 år arbetar eller är intresserade av att arbeta samtidigt som de får ålderspension, visar en undersökning som Pensionskyddscentralen (PSC) gjort. Många pensionärer skulle vilja arbeta för att arbetet skulle ge något intressant att göra. De upplever emellertid som ett hinder att de på grund av sin ålder inte skulle bli anställda.

Enligt enkäten, som gjordes i slutet av år 2020, hade nästan 17 procent av ålderspensionärerna arbetat under året innan. Dessutom uppgav drygt 16 procent att de var intresserade att arbeta samtidigt som de fick pension.

– Största delen, nästan 70 procent, av ålderspensionärerna arbetar alltså inte och vill inte heller arbeta, säger **Susan Kuivalainen**, chef för Pensionskyddscentralens forskningsavdelning.

Pensionärerna är framför allt intresserade av att arbeta sporadiskt eller på deltid och är alltså flexibel arbetskraft, vilket mycket väl kan motsvara arbetsgivarnas behov.

– Det skulle vara viktigt att utveckla verksamhetsmodeller genom vilka arbetsgivarna kan hitta arbetsvilliga ålderspensionärer och pensionärerna kan hitta lämpligt arbete, säger Kuivalainen.

PSC